

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 68 (5607)

Otrdien, 1987. gada 9. jūnijā

Maksā 3 kap.

„TĀ IR MANA PILSĒTA“

VIŅA nav kāpusi tribīnē jau gadu. Nevarēja aizmirst to dienu, kad kaklā iesprūda rūgts un nenorijams aizvainojuma kaņolts.

Kā jau tas Līvānos bieži gadās, todien pilsētas padomes sesijā izskatīja jautājumu par pilsētas labiekārtošanu. Tā vienmēr bijusi akūta problēma. Tāpēc arī Leontīne Mikule ar viņai raksturīgo emocionalitāti kā parasti, neielūkojoties nekādā papīra lapā, tieši no tribīnes uzdeva klātesošajiem šādus jautājumus: «Uz kuriem lai es vedu savus cieminus no Moldāvijas, ko lai viņiem parādu? Vai upi? Tikai nezinu, kā apiet to smirdošo grāvi, kurš atrodas netālu no manām mājām. Iet garām skolai? Bet tur taču sazēlusi īsta nezāļu valstība. Aiziet apskatīt dzelzceļa staciju? Taču arī tur nav kārtības. Vārdu sakot, jāpiedzīvo kauns ciemiņu piekšā.»

Kā vienmēr, arī toreiz deputātes Mikules teiktā visi klausījās, elpu aizturējuši. Taču pēdējo vārdu tomēr teica pārstāvis no rajona, kurš jautājumu izvirzīja šādi: sak, kas īsti neapmierina biedri Mikuli? Un šī vienīgā frāze piespieda deputāti padoties.

Viņai vairs nebija ne mazākās vēlēšanās pat piedalīties sesijās, kur nu vēl uzstāties no tribīnes. Sirds sāpēja arī tad, ka neviens no līvāniešiem neatbalstīja, neaizstāvēja savu deputāti. Vai nu neprata, vai arī nevēlējās «izcelties».

Jā, tagad ir pavisam cita lieta. — saka Leontīne Mikule. — Būtu jādzirdējuši, kā deputāti runāja vienā no pēdējām sesijām! Patiesām, cik tad var runāt par vienu un to pašu — par stadionu, kultūras namu, kapliņu, par labiekārtošanu? Es doļāju: maniem kolēģiem sabiedriskajā darbā ir taisnība — pieņācis laiks rajona vadītājiem pavērsties ar seju pret šo rūpniecības centru, laiks pāriet no vārdiem pie darbiem.

L. Mikulē es pazīstu jau sen. Starp citu, kopīgi veicām arī reidu konkursu «Kļūsti krāsnāka, mana pilsēta!» Ietvaros. Nespeju aizmirst, kā pirms gadiem pieciem viņa burtiski piespieda pie sienas kāda Līvānu lielākā uzņēmuma direktoru. Un iemesls tam bija neapstrīdams: vai tiešām piecu gadu laikā ir tik grūti labiekārtot kombināta teritoriju? Atceros, vadītājs toreiz sadusmējās ne pa jokam: sak, uz viņa pleciem gulstoties atbildība par visu tik apjomīgo ražošanu. un te pēkšņi kaut kādi deputāti nākot un viņu mācot, kā jāapzaļumo kombināta apkārtnē.

Taču drīz vien direktora dusmu uzplūdi norima. Acimredzot,

Vietējo padomju vēlēšanas gaidot

viņš nonāca pie secinājuma: kam gan citam, ja ne deputātiem, būt par savas pilsētas saimniekiem? Vai nu tā bija, vai ne, bet uzņēmuma administratīvās ēkas priekšā drīz parādījās gan dekoratīvie košumkūmi, gan puķu dobes. Kāpēc to nevarēja izdarīt bez atgādināšanas?

To Leontīne Mikule nespēj saprast ne kā deputāte (un Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomē viņa levlēta jau vairākkārt), ne kā agronome. Jā, viņai ir lauksaimnieka profesija. Desmit gadus gan ar velosipēdu, gan ar motociklu viņa braukājusi pa Jēkabpils rajona kolhoza «Dignāja» ceļiem (toreiz agronomi vēl nevininājās ar «Nivām»), pēc tam sāka strādāt mūsu rajona Oškalna kolhozā. Gan «Dignājā», gan šeit bijusi neaizvietoājama komjaunatnes dzīves vadītāja. Tādēļ sabiedriskais darbs viņu nebaida. Tieši otrādi — šos pienākumus L. Mikule veic ar patiku un prieku. Domāju, piekritīsiet, ka mūsu lietišķajā dzīvē tas nav nemaz tik bieži novērojams.

— Vai jūs domājat, ka pāriedama strādāt komunālo uzņēmumu kombināta dārzniecībā, es meklēju vieglāku dzīvi? Tad jūs maldāties, — dzīsta L. Mikule. — Iedomājieties: pirms 17 gadiem es nezināju, pat kā sauc daudz no tām kultūrām, kuras pašlaik tiek audzētas mūsu siltumnīcās. Lai cik dīvaini tas arī neliktos, saņemties, mobilizēt sevi man toreiz palīdzēja tieši no laistība, kāda valdīja dārzniecībā: siltumnīcās auga kāposti, nedaudzajām rozēm bija piemetusies kaut kāda kaite.

Un L. Mikule, kā saka, atrotija piederības un kēras pie darba. Kvalifikācijas paaugstināšanas kursi, pieredzes braucieni uz Daugavpili, Jēkabpili, uz «Rīgas ziedu». Rezultātā, realizējot izaudzēto, gada ienākumi palielinājās no 26 tūkstošiem līdz 60 tūkstošiem rubļu.

Kādā no Līvānu Dārzkopju un biškopju biedrības organizētajām izstādēm enerģisko un darbīgo agronomi ievēroja pilsētas izpildkomitejas darbinieki. Iekļāva viņu konkursu «Topi skaistāka, mana pilsēta!» komisijas sastāvā. Tas bija 1979. gadā. Drīz vien L. Mikule kļuva par šīs komisijas vadītāju, par pilsētas Tautas deputātu padomes dzīvokļu, komunālās saimniecības un labiekārtošanas pastāvīgās komisijas sekretāri.

Kopš tā laika L. Mikulei sār sirds par savu pilsētu. It īpaši,

ja salīdzina Līvānus, piemēram, ar Madonu, kur viņa bieži viesojusies. Tagad arī Preiļu pilsētas centrs kļūst skaistāks. Un likumsakarīgs ir jautājums: vai pastāvīgā komisija ir darījusi visu, kas tās spēkos, lai mainītu arī Līvānu pilsētas seju.

— Darbu bez gala un malas. Vārbūt esmu pārlietu kategoriska, taču izskaistināt neko neprotu un arī negribu. Uzskatu, ka mēs, deputāti, nevaram likt roku uz sirds un teikt — esam darījuši visu, kas bija mūsu spēkos. Pagaidām mums vēl nav izdevies sagraut to augsto vienaldzības sienu, kas mūs šķir kaut vai no komunālo uzņēmumu kombināta iecirkņa un, nav ko slēpt, arī no izpildkomitejas.

Minēšu kaut vai šādu piemēru: kāds cilvēks piedāvāja (pie tam bez atbildības) komunālo uzņēmumu kombinātam daudzgadīgu puķu stādus (jāsaka: lai gan šīs puķes audzēt ir nenoliedzami izdevīgi, tās tomēr nav pie mums īpaši iemīļotas), taču kombināta darbinieki tikai bezpalīdzīgi noplātīja rokas: kurš gan tos stādīsot?

Vienaldzīgi L. Mikule nespēj runāt arī par šādu jautājumu: kā drīkst būtība tīraļos sīkumos izšķiest apmēram 200 tūkstošus rubļu, kurus ik gadus atvēl pilsētas labiekārtošanai un apzaļumošanai? Tiesa, vajag gan zālī aplaudēt, gan atkritumus novākt. Un kā tad ar perspektīvu? Vai pēdējos gados pie mums ir parādīties kaut viens skvērs, kurš pa istam priecētu ne tikai pašus saimniekus, bet arī viesus?

Par to uztraucas arī pastāvīgā komisija. Sastāda aktus, priekšrakstus, vārdu sakot, visiem iespējamiem līdzekļiem ceļ trauksmi. Taču — komunālo uzņēmumu kombināta laudis kā parasti aizbaidinās — nav tehnikas, trūkst darba spēka, materiālu. Raksturīgi tas, ka visi ar šādu rīcību jau samierinājušies. Bet izejai taču jābūt.

Vārbūt to izdosies atrast, izveidojot vienotu pilsētas komunālo dienestu?

— Tā ir mana pilsēta! — šos vārdus mūsu sarunas laikā L. Mikule atkārtoja vairākas reizes. Padomās arī mēs: tā, taču ir mūsu pilsēta. Tādēļ ļoti gribas ticēt, ka kārtējā sesijā, kura notiks pēc 21. jūnija, deputāte L. Mikule vairs nebūs vienīgā, kura ceļ trauksmi, bet galvenais — izteiks konstruktīvus priekšlikumus un aicinās uz konkrētiem darbiem.

I. KOROĻOVA

Plauj rapsi

Kolhozā «Vārkava», jau ilgāk nekā divas nedēļas plauj rapsi mājlopu piebarošanai. Šī darba veikšanai izveidots speciāls mehānizatoru posms. Tā uzdevums — piegādāt rapsi visām fermām saimniecības abos iecirkņos.

Rapsa plaušanai piemērots «E» tipa agregāts (izdarīti daži uzlabojumi un papildinājumi konstrukcijā). Šī agregāta stūre uzticēta pieredzējušajam mehānizatoram Aleksandram Trofimovam. Zaļo masu uz fermām nogādā mehānizatori Biruta Volkova un Andris Klindzāns. Ik dienu slaucamajām govīm un arī teliņiem izbaro vairāk nekā 30 tonnu vērtīgās zaļbarības. Tas veicina izslaukumu palielināšanos un dzīvnieku straujāku augšanu.

Sonedēļ kolhozā «Vārkava» sākas lopbarības sagatavošanas darbu kampaņa. Īsti spraigs un jo atbildīgs laiks.

ATTĒLĀ: mehānizatori Biruta Volkova un Aleksandrs Trofimovs vērtē, kāds ir kārtējais plāvums.

J. SILICKA teksts un foto

Ieguvēji bija visi

29. un 30. maijā Rīgas rajona zinātniskās pētniecības saimniecībā «Sigulda» notika republikāniskās sacensības govju mehānizētajā slaukšanā, aitu cirpšanā, kā arī jātnieku sportā. Vienlaikus bija iespēja iepazīties ar lopkopības izstādi, kur varēja redzēt pirmos transplantācijas celā iegūtos teļus, to donori (6097 — Zambiju) no Dobeles rajona «Tērvetes».

Izstādē bija eksponētas perspektīvās govju, cūku, aitu, putnu, zirgu un kažokzvēru šķirnes. Apmeklētāji varēja smelties jaunākās zinātnes atziņas lopkopībā un veterinārijā.

Tika demonstrēti augsti produktīvi dzīvnieki. Piemēram, Latvijas brūnās šķirnes mūža čempione govs 4652 Zizne no zinātniskās pētniecības saimniecības «Krimulda». Šī govs no pirmās līdz divpadsmitajai laktācijai izdeva 70 123 kilogramus 4,77 procentīga piena. Tas nozīmē, ka tā saražoja 95 568 kilogramus 3,50 procentīga piena. (Tas ir tā saucamais piena ieskaites (auku saturs.)

Melnraibo šķirņu čempione 9513 Dreifa no Jaunpils pagājušajā gadā pirmajā laktācijā izdeva 9701 kilogramu 3,82 procentīga piena (10 588 kilogramus 3,50 procentīga piena).

Latvijas brūnās šķirnes krustojuma govs 1586 Bura 1985. gadā trešajā laktācijā deva 10 101 kilogramu 4,23 procentīga piena (12 208 kilogramus 3,50 procentīga piena). Govs 5935 Birzīte aizsācējušajā gadā trešajā laktācijā saražoja 9348 kilogramus 4,18 procentīga piena (11 164 kilogramus 3,50 procentīga piena). Bet govs 3781 Lampa no Gulbenes rajona kolhoza «Lenina ceļš» pagājušajā gadā trešajā

laktācijā saražoja 9276 kilogramus 4,18 procentīga piena (11 078 kilogramus 3,50 procentīga piena).

Latvijas brūnās šķirnes govs 9934 Zeitene no Valmieras rajona «Vārpas» 1985. gadā piektajā laktācijā deva 9118 kilogramus 4,26 procentīga piena, tas ir, 11 098 kilogramus 3,50 procentīga piena. Apmeklētāji varēja iepazīties arī ar liellopu galas šķirnes «Sarolē» pārstāvjiem — māti 0799 Sniedzīti un tās dēlu Sniedzīnu, kurš 3,5 mēnešu vecumā svēra jau 120 kilogramus.

Izstādē līdzās Latvijas baltajai cūku šķirnei demonstrēja citas perspektīvās cūku šķirnes un to krustojumu pārstāvjus ar raksturīgākajām uzlabotajām īpašībām. Varēja apskatīt arī mūsu iecienītās Latvijas tumšgalvainās šķirnes aitas.

Lielu uzmanību izpelnījās sacensības jātnieku sportā. Interesenti apskatīja arī sunu un kaku izstādi. Bija organizēta cāļu, dīlenu un zoslēnu pārdošana, kā arī keramikas veidojumu, vilnas un lina izstrādājumu tirdzniecība.

Savus ražojumus pārdeva republikas agrofirma. Mūsu rajona agrofirma «Krasnij Oktjabri» uz Siguldu bija aizvedusi sieru, sviestu, konfektes «Gotiņa», kartupeļu miltus un ziedus.

Govju mehānizētās slaukšanas sacensības mūsu rajonu pārstāvēja Valentīna Šlapina — Vovere no Kirova kolhoza.

Neskatoties uz nelabvēlīgiem laika apstākļiem, apmeklētāju un skatītāju bija daudz. Ieguvēji bija visi.

V. RUTKOVSKA, rajona agrorūpnieciskās apvienības pirmrindas pieredzes speciāliste

Izmaiņas Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputātu kandidātu sastāvā

Laikrakstā «Lenina Karogs» publicētajā Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputātu kandidātu sastāvā izdarītas izmaiņas. Jālasa:

PREIĻU VELESANU APGABALS Nr. 13

Valentīna Januša m. LIMANE, dzim. 1952. gadā, rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītāja, bezpartejiskā. — no agrofirma «Krasnij Oktjabri» Preiļu lina fabrikas darba kolektīva.

LIVĀNU VELESANU APGABALS Nr. 23

Jānis Ēvalda d. KALVANS,

dzim. 1958. gadā, Līvānu stikla fabrikas stikla pūtējs, PSKP biedrs. — no Līvānu stikla fabrikas 2. ceha kolektīva.

OPUGU VELESANU APGABALS Nr. 50

Olga Vjačeslava m. PATREJEVA, dzim. 1960. gadā, kolhoza «Krasnij Oktjabri» grāmatvede, VLKJS biedre. — no kolhoza «Krasnij Oktjabri» darba kolektīva.

SILAJĀNU VELESANU APGABALS Nr. 66

Marija Jāzeps m. TRIFONOVA, dzim. 1952. gadā, Suvorova

kolhoza sēklkopības agronome, PSKP biedre. — no Suvorova kolhoza darba kolektīva.

KOTĻAROVAS VELESANU APGABALS Nr. 67

Viktors Georgija d. KOROTKOVs, dzim. 1952. gadā, rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs. PSKP biedrs. — no Suvorova kolhoza darba kolektīva.

V. GERTMANIS,

rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretārs

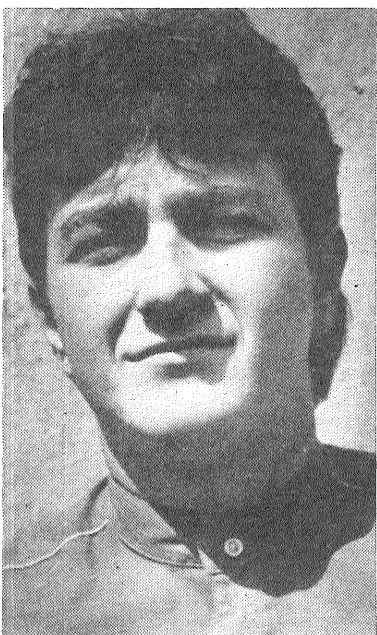
21. jūnijā —

vēlēšanas

Deputātu kandidāti

ANNA FJODOROVA — agrofirma «Krasnij Oktjabrj» Preiļu lina fabrikas galvenā inženiere. Ir, kā saka, savs cilvēks kolektīvā, bauda peļņu autoritāti. Viņas devīze — cilvēkam vienmēr jāmacās.

ANTONS DZENIS — «Lauktechnikas» rajona apvienībā strādā trīs gadus, bet pierādījis savu gribu un darba sparu. Neklātienē mācās Višķu sovhoztehnikumā.

STEPANS NESTERENOKS — «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieks. Sajā amatā strādā salīdzinoši neilgi, taču pierādījis, ka spēj organizēt darbu, ka viņam rūp strādājošo darba un sadzīves apstākļi. Komunistu centieni gūst kolektīva locekļu atbalstu.

A. Fjodorova, A. Dzenis un S. Nesterenoks izvirzīti par deputātu kandidātiem Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomei.
J. ZANDES foto

PARTIJAS DZĪVE

Vai SCO vajag kritizēt presē?

Vieni uzskata, ka kritizēt vajag (tie ir pasūtītāji, darbu līdzuzņēmēji, ekspluatācijas darbinieki, māju jaunie iemītnieki); citi ir pret šādu rīcību (atsevišķi minētās organizācijas kuratori un daži tās atbildīgie darbinieki). Tiesa, savas domas viņi dara zināmas tikai augstākstāvošās instancēs vai pa telefonu. Dažreiz izmantojot pat šantāžu, par kuru mēs jūms vēl pastāstīsim.

Bet tagad — par ko prese kritizē SCO? Pirmām kārtām par celtniecības darbu zemo kvalitāti, par šturmešanu, par koleģialitātes trūkumu lietiskos jautājumos, par to, ka brigādēm, kuras strādā pēc kolektīvā līgumdarba metodes, nenodrošina normālus darba apstākļus. Protams, arī par citiem trūkumiem. Par to stāsta materiāli, kas šogad ievietoti laikrakstos «Sovetskaja Latvija» (24. maija numurā) un «Lenina Karogs» (28. februāra un 29. janvāra numuros) un kuru virsraksti attiecīgi ir — «Pārsteigums — nevīžība», «Bez kritiskas pieejas» un «Izeja rodama kopīgā darbā», kā arī partijas rajona komitejas preses orgāna pagājušā gada numuros.

Vārdu sakot, par neapmierinošu darbu SCO presē kritizēta pietiekami. Taču šīs iedarbības praktiskais rezultāts nav jūtams. Un droši vien tādēļ, ka starpsaimniecību celtniecības organizācijas priekšsēdētājs komunisti N. Dorofejenko tā vietā, lai novērstu uzrādītos trūkumus, izskatīja savu enerģiju, meklējot aizstāvju kuratoru vidū. Vienam pačukstēs kādu noslēpumu, otram pažēlosies, ka žurnālisti nerēķinās ar tām «objektīvajām grūtībām», kādas jāpārvar SCO, un tāpēc par tām neraksta, toties visu uzmanību pievērš tieši trūkumiem, kuri sastopami viņa vadītās organizācijas darbā. Un atrod ne vien līdzjutējus, bet arī tādas cilvēkus, kuri šļeņkus sniedz atbalstu. Minēsim šīs amatpersonas. Tas ir rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks J. Desalins un rajona agrārūnietniskās apvienības kapitālās celtniecības nodaļas priekšnieks V. Haritonovs, kuri (tāpat kā N. Dorofejenko), uzklauzot viņiem adresētu kritiku partijas ra-

jona komitejas VII plēnumā, kurā apsprieda rajona partijas organizāciju uzdevumus, kas veicami, lai īstenotu PSKP CK janvāra Plēnuma «Par pārkārtošanu un partijas kadru politiku» lēmumus, nav izdarījuši vajadzīgos secinājumus.

Bet laiks steidzas. Un valdoņģi pieprasa no ikviena cilvēka konkrētu rīcību, personīgo iniciatīvu un sociālistisko uzņēmību. Laiks, pats par sevi saprotams, pieprasa to arī no Preiļu SCO priekšsēdētāja N. Dorofejenko. Šim cilvēkam ir visas dotības, kuras nepieciešamas, lai minētās prasības realizētu. Diemžēl lebkuras kritikas kategoriska noraidīšana neļauj viņam palūkoties uz sevi no malas. Jo pretējā gadījumā N. Dorofejenko noteikti jau sen būtu sapratis, ka viņa mēģinājumi attaisnot SCO praktiskās darbības aritmiskumu, sūdzoties par «objektīvajiem iemesliem», nav nekā cits, kā vienīgi personiskā vājuma izpausme.

Sodien taču nav nevienas tādas organizācijas, kurā nepastāvētu problēmas. Tomēr citi kolektīvi un to vadītāji rod izeju, intensificējot līdzšinējo darbu, «lašāk izmantojot demokrātiskās formas un metodes ražošanas pārvaldē, protot saskatīt jaunā saimnieciskās mehānisma priekšrocības. Šīs organizācijas sekmīgi pārvar radušās grūtības un turpina savu augšupeju.

Preiļu SCO šīs pozitīvās tendences attīstījušās vēl maz. Šeit vēl aizvien nespēj atbrīvoties no administrēšanas, no nevaldības reglamentēšanas, no neuzticēšanās cilvēku saprātam un pieredzei, viņu prasmei atrast valstisku, saimniecisku izeju darbam. Visbiežāk tā notiek tieši tādēļ, ka šīs organizācijas vadītājs lebkuru viņam adresētu alžurādījumu uztver kā personīgās autoritātes graušanu. Acīmredzot — aizmirsis vienkāršo patiesību, ka autoritāte ialekaro praktiskā darbā, nevis padarot grūtu dzīvi tā saucamajiem neērtajiem cilvēkiem.

Partijas organizācijas sekretārs S. Trofimovs un citi partijas biroja locekļi uz šo faktu «skatās caur pirkstiem», laborāt

piekrit SCO vadītājam, baidās atklāti izteikt savas domas, it īpaši sarežģītākajos jautājumos, līdz ar to izdarot savam priekšsēdētājam «lāča pakalpojumu». Viņi, protams, zina, ka kritika un paškritika ir pārbaudīts sociālistiskās demokrātijas ierocis, un saprot, ka pašreizējā laika posmā kritikas nozīme strauji pieaug.

M. Gorbačovs savā referātā, ko viņš nolasi PSKP CK janvāra Plēnumā, uzsvera, ka attieksme pret kritiku ir svarīgs kritērijs cilvēka attieksmiem pret pārkārtošanu vispār, pret visām jaunajām pārmaiņām, kādas notiek sabiedrībā.

Partija orientē mūs visus uz jaunu izeju apliecināšanu gan sociālajā un politiskajā dzīvē, gan kultūras jomā; mudina uz lielāku atklātību, šo «vareno sviru», kuru darbinot, iespējams gan uzlabot darbu, gan saglabāt kritisku attieksmi vienmēr un visur. Tas, bez šaubām, attiecas arī uz Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizāciju.

Diemžēl atklātību un kritisku izeju šeit uztver savdabīgi: labprāt kritizē citus (it īpaši materiāli tehniskās sagādes jautājumos), toties ir ļoti neiecietīgi pret sev adresētu kritiku un cenšas aizstāvēties, izmantojot visus iespējamus paņēmienus un līdzekļus. Kā jau minējām, izcili centies šai ziņā ir pats N. Dorofejenko. Viņš cenšas radīt ap sevi slēgtu zonu, kurā kritika nevarētu iekļūt, un acīmredzot cer uz līdzcietīgu kuratoru palīdzību. Taču — velti! Un šis raksts vēlējis to apliecināt.

Nobeigumā pastāstīsim par šantāžu, par kuru ieminējāmies jau publikācijas levdalī. Uzziņājis, ka šī raksta autors jau paspējis aprunāties gan ar SCO partijas pirmorganizācijas sekretāru S. Trofimovu, gan ar galveno inženieri A. Greivuli. N. Dorofejenko bija pagalam sašutis, nekavējoties zvanīja redakcijai un izgāza savas dusmas uz žurnālistu. Vai noautāt, kādēļ? Tikai tādēļ, ka korespondents uzdrošinājies bez SCO vadītāja atļaujas un līdzdalības atklāti parunāties ar minētajiem biedriem un uzdot viņiem dažus jau-

tājumus par sasāpējušām problēmām.

Ja balss, kura bija dzirdama telefona klausulē, būtu par pustoni zemāka, šim atgādījumam varētu arī nepiešķirt ne mazāko nozīmi, taču tā bija tik griezīgi skaļa, ka skana noteikti bija vismaz pārdesmit decibelus stiprāka nekā normāla cilvēka ausij uztveramā. Toties pārliecināti tika pierādīts, cik lieliski pat ekstrēmās apstākļos darbojas mūsu automātiskā telefonu stacija. Un nevilus nāk prātā doma: vai tiešām SCO priekšsēdētājs tādā pašā tonī «pamāca» arī savus padotos? Tas, tā teikt, pie vienas runāšanas.

Starp citu — piebildīsim, ka raksta autors ir preses darbinieks jau vairākus gadu desmitus un ļabi zina šai darbā pieņemtās tradīcijas, principus un kārtību. Taču līdz šim vēl ne reizi viņš nav pat dzirdējis, ka pirms atklātas sarunas ar žurnālistu interesējošiem cilvēkiem nepieciešams sadabūt kaut kādu vadības izdotu atļauju, priekšrakstu vai citus oficiālus dokumentus. Laikam ne jau velti saka: mūžu dzīvo, mūžu mācies. Tā gan. Tikai nedrīkst aizmirst, ka jāmacās un jāuzņem sevi viss labais, nevis otrādi.

Arī tā ir tikai piebilde. Jāpiebilst vēl arī tas, ka N. Dorofejenko piedraudēja raksta autoram noorganizēt nepatīkamu tikšanos ar augstākstāvošu instanču amatpersonām, žurnālistu tad nu saņemot pamatīgu brāzienu. Perspektīva nav visai iepriecinoša. Un tomēr žurnālistam radās pat vēlēšanās šo augstākstāvošo amatpersonu kabinetā satikties ar pašu SCO priekšsēdētāju. Tomēr augstākstāvošās amatpersonas nezaicināja raksta autoru uz sarunu, bet gan rekomendēja SCO partijas pirmorganizācijas sekretāram S. Trofimovam partijas sapulcē apspriest SCO amatpersonu attieksmi pret kritiku un kolektīvi izstrādāt konkrētu pasākumu plānu, lai novērstu presē uzrādītos trūkumus. Par rezultātiem ziņot redakcijai.

Tātad — vai SCO vajag kritizēt presē? Sprīžot pēc notikušā — vajag.

G. LEDNOVS

Komsomolska pie Amūras ir darba un varonības pilsēta

Komsomolska pie Amūras... Šī pilsēta, kuras celtniecību iecērējusi un veikusi partija pirmo piecgažu bargajos un darba trauksmes pilnajos gados, arī šodien liecina par to cilvēku vīrišķību, kuri turpina apgūt Tālo Austrumu milzīgās bagātības. Šodien Komsomolska ir liels rūpniecības un kultūras centrs ar vairāk nekā 300 tūkstošiem iedzīvotāju. Pilsētas uzņēmumi ražo rūpniecības produkciju, kuras apjoms, izteikts skaitļos, sasniedz 37 procentus no Habarovskas novadā ražotās visas rūpniecības produkcijas kopapjoma. Pilsētā ir divi institūti: politehniskais un pedagoģiskais; trīs tehnikumi: celtniecības, kalnu metalurģijas un politehniskais; medicīniskās un pedagoģiskās skolas, kā arī piecas kultūras pils, Jaunatnes nams Amūras krastā, drāmas teātris un astone kinoteātri.

Par vīrišķību un varonību, ko parādījuši paši pirmie pilsētas cēlāji, kā arī par panākumiem, kas gūti saimniecības un kultūras attīstībā, Komsomolska pie Amūras apbalvota ar Lenina ordeni un Oktobra Revolūcijas ordeni.

Milzīgu ieguldījumu Komsomolskas pie Amūras attīstībā devis 6 celtniecības trests, kurš izveidojies 1932. gada 10. maijā, dienā, kad Amūras krastā izcēlās pirmie šīs pilsētas cēlāji. Viņu nodarbošanās veids: ceļrūpniecība un fabrikas, būvē dzīvojamās mājas, institūtus, skolas, tehnikumus, bērnu iestādes, klubus, kultūras namus un pils, stadionus.

Apbalvojumi: par lieliem nopelniem mašīnbūvē, melnās un krāsainās metalurģijas uzņēmumu celtniecībā Tālo Austrumu

rajonos, par sekmīgu septiņgadu plāna uzdevumu ražošanas jaudu apgūšanā izpildī, kā arī par augstiem tehniskiem un ekonomiskajiem darba rādītājiem celtnieku kolektīvis 1966. gada 11. augustā apbalvots ar Lenina ordeni. Lielā Oktobra 50. gadadienas priekšvakarā — ar PSKP CK, PSRS Augstākās Padomes Prezidija un Vissavienības Centrālās Arodbiedrību Padomes jubilejas Piemāņas karogu. Sociālistiskā Darba Varoņa nosaukums piešķirts sekojošiem tresta darba veterāniem: celtnieku brigadierim S. Bezrukam, bijušajam tresta galvenajam inženierim G. Komisarovam, bijušajam tresta pārvaldniekam J. Sidorenko, brigadierim I. Rjabukam. Šo gadu laikā daudzi celtnieki apbalvoti ar ordeniem un medaļām.

1987. gadā 6. celtniecības trestam jāapgūst kapitālās celtniecības programma par 48 miljoniem rubļu. Trestam uzticēta jaunās pilsētas un slāpekļa minerālmēslu rūpniecības celtniecība. Šī rūpniecība apgādās ar savu produkciju visus Tālo Austrumu sovhozus un kolhozus. Jau šogad Amūras stāvajos krastos Nižnetambovskas ciematā pacelsies pirmās dzīvojamās mājas, pēc tam tiks uzsākta arī ķīmijas rūpniecības būve.

Lai veiktu celtniecības darbus tik lielos apjomos, vajadzīgs darbaspēks. Un 6. celtniecības trestā sevišķi liels pieprasījums pēc šādu profesiju strādniekiem: namdari — betonētāji, mūrnieki, armatūras izgatavotāji — betonētāji, jumīki, apdarinātāji. Vajadzīgas stipras un prasmiņas darba rokas. Visiem, kuri auguvis namdara, mūrnieka, betonētāja vai citu celtnieka profesiju, garantēts darbs savā specialitātē un atbilstoši ieguļtajai kategorijai. Ir gabaldarba, kā arī premiālā samaksa. Trestā plaši pielieto brigādes līgumdarba metodi. 1987. gadā visā trestā un tā struktūrvienībās tiks īstenota pāreja uz kolektīvā līgumdarba metodi. Pie pamatalgas tiek piemaksāts rajona koeficients 30 procentu apmērā. Pirmā darba gada noslēgumā strādājošie saņem vēl arī 10 procentu piemaksas. Ar katru nākamo nostrādāto gadu tās palielinās vēl par 10 procentiem (bet ne vairāk kā par 50 procentiem). Vienu reizi trijos gados strādājošajiem apmaksā braucieni līdz vietai, kur paredzēts pavadīt atvaļinājumu, un atpakaļ, kā arī ļauj izmantot citas Galējo Ziemeļu iedzīvotājiem pienākošās priekšrocības.

Personas, kuras nav ieguvušas celtnieka profesiju, tiek tehniski apmācītas pēc brigādes vai individuālās metodes vai arī mācību punktā. Pēc apmācīšanas viņiem piešķir attiecīgu kategoriju. Apmācību laikā mācekļiem izmaksā darba algu 72 rubļu apmērā, mācību ilgums — 1 — 3 mēneši.

Pašlaik republikā tiek formēta komjauniešu celtnieku vienība, kas nosaukta VLKJS XX kongresa vārdā. Ja esat jauni, ja jūs gribat un esat cienīgi turpināt trīsdesmito gadu komjauniešu darba tradīcijas, aicinām jūs papildināt šīs vienības rindas. Vienības formēšana notiek Latvijas LKJS Centrālajā Komitetā. 1987. gada jūnijā tā uzsāks darbu leģendārajā Komsomolskā pie Amūras.

S. BARANOVS,
6. celtniecības tresta iecirkņa vadītājs

STAVROPOLES NOVADS.

Kislovodskas siltumnīcu kombināts jau otro gadu pēc kārtas audzē gurķus, tomātus un bulgāru piparus, nepielietojot ķīmikālijas. Kombinātā izveidota speciāla laboratorija, kura nodrošina augu bioloģisko aizsardzību. Šeit audzē derīgus kukaiņus un mikroorganismus jeb, kā tos dēvē speciālisti, bioaģentus.

ATTELA: pirmrindas kolektīva posmvede dārzenkope V. Novikova. Gurķi ir nogatavojušies, sākusies ražas novākšana.

TASS fotohronika

Mūsu veltes muzejam

Republikas muzeji aktīvi iekļāvušies Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai veltītajā Vissavienības muzeju ekspozīciju un izstāžu darba skatē. Sagaidot šos svētkus, tie pilnveido savas pastāvīgās ekspozīcijas, gatavo ceļojšas un stacionārās izstādes.

Arī mūsu rajona vēstures un lietišķās mākslas muzeja darbinieki aizvien vairāk paplašina fondus, veido pirmās pastāvīgās lietišķās mākslas novadpētniecības darba izstādes.

Starptautiskās muzeju dienas ietvaros Preiļos notika tautas lietišķās mākslas studijas «Dubna» brīvdabas izstāde — interesenti varēja apskatīt atklātos fondus, Svētņu noskaņu vairoja Preiļu siera rūpnīcas folkloras ansambļa uzstāšanās.

Pavisam īsā laikā (divi gadi) savāktas un reģistrētas ap tūkstoš fondu vienības. Sava novada vēstures un lietišķās mākslas muzeja veidošanā atsaucīgi iesaistījušies daudzi rajona iedzīvotāji.

Katram muzejam ir it kā sava specializācija. Preiļieši uzskata, ka viņiem varbūtējā — novada lietišķā māksla un keramika. Savu daļu šīs iecerēs īstenošanā devuši Polikarps Cernavskis un Jāzeps Čaics, Fondos jau glabājas A. Paulāna krūze, Vaclava Zagorska, Staņislava Limana darinājumi. Interesantus darbus (pats sameklēja un dāvināja) muzejam deva Onufrijs Kondrovs: keramikas izstāžu katalogus, Goda rakstus, vērtīgas fotogrāfijas u. c. Protams, mūsu novadpētnieki gaida, ka iedzīvotāji vēl atsaucīgāk piedāvās slaveno Silajāņu māla meistaru darinājumus un pavisam drīz varēs veidot pirmo ekspozīciju «Silajāņu keramika».

— Ja nebūtu atsaucīgu, interesētu cilvēku, tad īsā laikā neizdotos savākt tik daudz lietišķās mākslas priekšmetu, — saka muzeja direktore T. Bekeša. Iepirktas jostas, audumi, etnogrāfiski pareiza, labi saglabāta villaine un keramika. Iegādājās ap simts P. Cernavska darinājumu.

Pērnavsar tika organizēta pirmā ekspedīcija Rušonas ciemā. Šogad tā turpināsies. Iecerēta arī jauna — Aglonas pusē. Tā būs tematiska, jo muzeja darbinieki grib izziņāt Aglonas revolūcionāro pagātni. Vienlaikus ir nepieciešams papildināt fondus ar šī novada etnogrāfiju. Ar lielu interesi tiek vākti materiāli, kas stāsta par mūsu novadniekiem — latviešu sarkanajiem strēlniekiem.

Turpinās materiālu vākšana par kolektīvizācijas vēsturi Ru-

Par atsaucību un ieinteresētību pateicība keramiķim Polikarpam Cernavskim.

«Dubnas» audēju un adītāju prasmi novērtē Preiļu siera rūpnīcas folkloras ansambļa dziedātājas.

I. PLIČA foto

šonas ciemā, tiek veidotas senu kalendāru, fotonegativu, gludekļu kolekcijas. Iedzīvotāji piedāvā dažādas senas fotogrāfijas, dokumentus, senus oriģinālus priekšmetus. Tiek uzkrāti etnogrāfijas fondi. Interesantas tekstilijas novadpētniekiem dāvināja rušoniete Anna Šņepste. Papildinājās fondi ar tautas mākslas studijas «Dubna» audēju darinājumiem. Iegādājās Monikas Vilcānes, Marijas Jakovļevas, Benaldas Freimanis, Martas Mikulānes audumus.

Nelielajā namiņā pie parka vārtiem (fondu telpās) arvien biežāk un biežāk ienāk preiļieši un abraucēji. Viņi grib palīdzēt tapt novada vēsturei, īstenot ide-

jas, veidojot dažādas kolekcijas. Tiesa, pagaidām esošā šaurība un telpu trūkums gan atvirza iespēju veidot plašākas izstādes un ekspozīcijas. Un tomēr, Nelielā šķūnīša telpa tiks pielāgota senas zemnieku istabas iekārtošanai. Iepērk senas mēbeles un sadzīves priekšmetus.

Arī Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja darbinieku uzmanības centrā ir šogad Starptautiskās muzeju dienas devīze: «Muzeji ir svarīgs līdzeklis kultūras vērtību apmaiņai un bagātināšanai, savstarpējās sa-
prašanās attīstībai un miera ideju propagandai».

A. VELDRE

SKOLU DZĪVE

Sācies eksāmenu laiks

Skolu gaitēnos kļuvis klusāk — daļa audzēkņu jau sākuši gaitas vasaras darbu un atpūtas noņemtnēs. Taču astotklasniekiem ir pats atbildīgākais laika posms — eksāmeni. Tāpēc klusums gaitēni neliecina par darbu apņemumu. Strādāts tiek intensīvi. Lai parādītu un pierādītu, ka ziemas mēneši nav veltīti skolas solā aizvadīti.

Fotokorespondents J. Silickis pabija Dravnieku astoņgadīgajā skolā dienā, kad tur ritēja ek-

sāmens dzimtajā valodā (rakstos). Iespāids — eksāmenos skolēni jūtas kā svētkos. Telpās ziedi, visiem īpaša satraukuma spidums acīs. Sak, vai zināšanu skati godam izturēšu.

ATELĀ priekšplānā redzam, cik domās nogrimusi Zenta Sondore. Kaut arī bazām nav pamata — meitene ir centīga, — tomēr eksāmens paliek eksāmens. Un tad jāaizmirst viss cits.

P. KOCIŅS

SPORTS * * SPORTS

Kaut arī lija...

Republikas lauku rajonu tūristi savas sportiskās meistarības parādei — salidojumam bija izvēlējušies maija nogali. Un tomēr bija jāatzīst, ka «līst kā pa Jāņiem...». Bet fiziski un garīgi norūdītiem cilvēkiem tas nebija par šķērslī, lai parādītu savu meistarību kājnieku tūrismā un velorallijā, ūdenstūrisma sacensībās.

Madalānu pilskalnā pacēlās teļu pilsētiņa. Surp bija ieradusies tūristi no astoņpadsmit rajoniem. Sacensības piedalījās divdesmit četras komandas.

Preiļieši parūpējās, lai salidojums noritētu organizēti un viesi justos labi. Padomju saimniecība «Aglona» saremontēja ceļu līdz pilskalnam un gādāja par saimniecisko pusli. Savlaicīgi darbus veica elektrotīklu iecirknis, Preiļu sakaru mezgls. Rajona pārtērtāju biedrība sportistiem sagādāja labu ēdināšanu.

Klāt sacensību diena. Mastā uzviļas salidojuma karogs. Daļībniekus uzrunā BSB «Daugava» priekšsēdētāja vietnieks I. Ramuts, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks M. Mihailovs.

Spēku pārbaude sākās. Mūsu rajona tūrisma godu republikas salidojumā aizstāvēja Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta un agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» komandas. Nebija viegli cīnīties, jo starp republikas lauku rajonu tūristiem ir daudz pieredzējušu sportistu. Vislabāk veicās Līvānu ūdenstūristiem. Komandu sacensībām trenēja Voldemārs Vaivods. Un

vispār — mūsējie sāk iekarot arvien dziļākus ūdeņus. Tā arī šoreiz. Iestāžu un uzņēmumu grupā līvānieši ierindojās 1. vietā, bet kopvērtējumā izcīnīja trešo vietu. Labi startēja velotūristi. Sporta entuziasta Edvīna Silava vadīti (savā grupā), velotūristi ierindojās otrajā vietā. Kopvērtējumā Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta komanda izcīnīja sesto vietu. Divdesmit četru komandu konkurencē tas nav pelāms rezultāts.

Pirmo reizi tik atbildīgās sacensībās piedalījās agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» tūristi. Lai komanda sagatavotos sacensībām, rūpējās Riebiņu vidusskolas fizikultūras skolotājs Leonīds Valdons. Un ne velti. Riebiņiešu startu republikas sacensībās var uzskatīt par apmierinošu. Gūstot sacensību pieredzi, organizējot sekciju darbu, noteikti augs sportiskā meistarība.

Kopvērtējumā preiļiešiem — sestā vieta. Par uzvarētājiem kļuva ļoti saliedēta un sportiskā Madonas rajona komanda.

Kaut arī lija, spoži uzliesmoja tūristu ugunskurs, netrūka mūzikas un skaistu dziesmu. Par to paldies Zundānu lauku kapelai un Riebiņu ciema folkloras ansamblim un, protams, rajona kultūras darba organizatoriem.

Tūrisma vasara tikai iesākas. Tā turpināsies tuvos un tālos ceļojumos. Lai tā ir dāsnai!

R. KOCKERS,

BSB «Daugava» rajona padomes priekšsēdētājs

Strādājošo veselībai un pilnvērtīgai atpūtai

Nozares svētkos — Kīmiķu dienā — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvam bija divkārsšs prieks. Svētņu sarīkojums notika jaunzūbūvētajā sporta zālē.

Ar rūpnīcas arodkomitejas un fizkolektīva pūlēm bija organizēti plaši sporta svētki. Bet vispirms — bālvas tiem nerimtīgākajiem un atsaucīgākajiem, enerģiskākajiem kolektīva biedriem, kuri tik daudz enerģijas un darba ielikuši sporta zāles celtniecībā: J. Mazuram, J. Reinbaham, V. Seilim, R. Gasprovičam un P. Endzelim.

Biokīmiku sporta entuziasti jurgus nesagaidīja ar tukšām rokām. Uz starta izgāja gan trīs-gadīgi sportotāji, gan veterāni. Notika sacensības volejbolā, tautasbumbā, svaru bumbas celšanā, trīssoļlēkšanā, virves vilkšanā, ģimeņu sacensības, stafetes skrējieni. Interesenti piedalījās pla-

kātu konkursā «Veselība — kustība», rotālās bērniem. Darbojās kafējnīca, netrūka ne sportotāju, ne skatītāju.

Kā tas pienākas jaunā sporta namā, sporta sarīkojums guva nedalītu interesi. Vairāk dalībnieku nekā citkārt bija visos sporta veidos, bet īpaši — ģimeņu sacensībās. Par šo startu uzvarētājiem kļuva Antoņina, Kristīne, Tatjana un Valdis Kalniņi. Daudz balvu uzvarētājiem. Starp kolektīviem pirmo vietu ieguva termocentrāles pārstāvji.

Tūdaļ pēc jurgiem jaunzūbūvētajā sporta zālē sākās rosbā. Surp trenēties nāk «lotosnieki», basketbolisti, tūristi, vieglatlēti. Uzņēmuma administrācija, arodkomiteja un fizkolektīvs ir pilni apņēmības panākt, lai tuvākajā nākotnē sporta komplekss papildinātos ar šautuvi un peldbaseinu.

A. ILJINA

NO REDAKCIJAS PASTA SOMAS

Simpātijas un... arī antipātijas

Visdzīvīgākās simpātijas pret rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldi izjuta iedzīvotāji no Pirmā Maija ielas 4., 6. un Daugavpils ielas 43. nama (Preiļos). Kā jau tas dzīļu jūtu gadījumos mēdz būt, aizvien tiek meklēta iespēja kaut ar vēstulīti, kaut ar pāris teikumiem, telefona zvanu vai mutiski to atgādināt jūtu objektam. Par to liecināja arī šo māju vēstule redakcijai pašā ziemas spelgōnī. Nevarētu teikt, ka sākumā simpātijas pret šiem preiļiešiem nebūtu arī rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldei. Vismaz vēstule, ko savukārt saņēmām no minētās organizācijas, par tādū iespējamību apliecināja. Lūk, šis teksts (kopijas tika nosūtītas arī minēto māju iedzīvotājiem): «Rajona dzīvokļu saimniecības pārvalde paziņo sekojošo: apsekot pie jūsu mājām esošo sanitāro celtnu stāvoklis. Tuaeletī nepieciešams kapitālais remonts, izlejama bedre nav kārtībā nepareizas lietošanas dēļ. Sakārā ar

iespēju trūkumu veikt remontu ziemā termiņš tiek pārcelts uz maiju.»

Grūti pateikt, kā, bet nu abu pušu simpātijas ir izvērsušās pretējās jūtās. Par šīm antipātijām liecina V. Grauzes vēstule: «Dārgā redakcijai! Atkārtoti griežas pie jums Pirmā Maija ielas Nr. 4 un 6, Daugavpils ielas Nr. 43 iedzīvotāji. Tuaelete un izlejama bedre joprojām nav izremontētas. Viss, kas tiek izliets, plūst uz Pirmā Maija ielas 6. nama pagalmu. Briesmīgi smako... Rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldes darbinieki šī gada 27. februārī mums pat iedeva rakstisku lēmumu, bet tā arī remontē līdz šai dienai...»

Ko par savu padoto darbu saka rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodala?

L. SILA

Redaktora v. P. PIZELIS

Apturiet mirkli!

«ZENITS-18» — VIENS NO POPULARAS «ZENITA» MARKAS JAUNAKAJIEM MODELIEM!

Galvenā šīs spoguļkameras priekšrocība — automātiskā ekspozīcija pēc iestādītās diafragmas.

Tas ļauj fotomāksliniekam plaši variēt ar asuma dziļumu, izceļot vai notušejojot vidējo vai tālo plānu.

Attēla kvalitāti nodrošina:
 ◆ TTL sistēmas ekspozīcijas ierīce,
 ◆ elektroniskais slēgs,
 ◆ objektīvs ar daudzslāpānu izgaismojumu.

Kadra izmēri 24x36mm.
 Ekspozīcijas diapazons 1—1/1000 «V» un «D».

Cena 540 rubļi.

CRKO «RASSVET»
 LATVIJAS REKLĀMAS AGENTORA

VALSTS LIEPĀJAS TEĀTRA

viesizrāde brīvā dabā — Preiļu estrādē

16. jūnijā/plkst. 20.00

«SKRODĒDIENAS SILMACOS» —

R. Blaumaņa sadzīves skati ar dziedāšanu 3 cēlieņos, 6 bildēs. Biļešu iepriekšpārdošana divas stundas pirms izrādes sākuma.

RAJONA IZPILDKOMITEJAS FINANSU NODAĻA

atgādina, ka ēku un zemes nodokļa pirmais nomaksas termiņš (par pilsoņiem piederošajām ēkām un lietošanā nodoto piemājas zemi) Preiļu un Līvānu pilsētās noteikts 1987. gada 15. jūnijs, bet otrs — 15. augusts.

Pēc kārtējā nomaksas termiņa izbeigšanās tiek aprēķināta un iekasēta soda nauda — 0,2 procenti no parāda summas par katru nokavēto dienu.

Aicinām pilsoņus minētā nodokļa summu savlaicīgi iemaksāt Valsts darba krājkasē vai Valsts bankas Preiļu nodaļā.

LIVĀNU EKSPERIMENTĀLAJAM MAJU BŪVES KOMBINĀTAM

pastāvīgam darbam steidzīgi vajadzīgi:

galvenā grāmatveža vietnieks, māju būves ceļa meistars, koka skaidu plākšņu ceļa meistars,

detalū montētāji, mašīnstrādnieki, krāvēji, gāzes un elektrometinātājs, montāžas strādnieks, rūpnieciskās un civilās celtniecības inženieris konstruktors, autobusa šoferis.

Pieteikties pa telefonu — 44693 vai 43723.

RĒZEKNES 14. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

1987. — 1988. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

autoremontslēdznieks; apmetējs, krāsotājs, flizētājs; būvgaidnieks, namdaris; mūrnieks, tērauda un dzelzsbetona konstrukciju montētājs; atslēdznieks sanitārtehnisko iekārtu montēšanai;

buldozera, skrēpera vadītājs; podnieks, veidotājs.

Astongadīgo skolu beigušajiem mācību ilgums 3 gadi. Ja audzēkņi sūta mācīties uzņēmums (saimniecība, organizācija), viņam maksā stipendiju.

Ir kopmītne.

Skolas adrese: 228100, Varonuielā 11 a, tālrunis 32761 vai 32762.

DAGDAS 64. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs;

govju mehānizētās slaukšanas operators; virsdrēbju šuvēja; meliorācijas darbu mehānizators — «C» kategorijas autovadītājs.

Mācību ilgums 3 gadi. Mācības notiek krievu un latviešu va-

lodā. Ir kopmītne. Audzēkņi izmanto visas profesionāli tehnisko skolu audzēkņiem paredzētās priekšrocības: bezmaksas ēdināšanu, formas tērpus un sporta izdevumus. Tie, kas apgūst lauksaimniecības speciālista profesiju, saņem stipendiju.

Skolā ir bibliotēka, aktu un sporta zāle, sporta komplekss, ēdnīca, darbojas sporta sekcijas un mācību priekšmetu pulciņi. Dokumentus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas.

Skolas adrese: Dagdā, Brīvības ielā 3, telefons 53559.

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus mācībām zootehnikas, lauksaimniecības mehānizācijas,

lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs.

Tehnikumu beigušie iegūst zootehnikas, tehnikas mehānikas vai tehnikas celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmais kurss uzņem jauniešus un jauniešus ar astongadīgās skolas izglītību, bet otrs kurss — ar vidusskolas izglītību.

Sekmīgi audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Visās specialitātēs uzņem bez iestājekāmēniem.

Dokumentus pieņem līdz 10. jūlijam.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

5 fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas, norīkojums tiem audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.

Satiksmē ar autobusu Rēzekne — Ismeri — Glužņova — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Roziņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefons: Lūznava — 314, 481, 490.

Administrācija

VIŠKŪ SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus 1987. — 1988. mācību gadam agronomijas, dārzkopības un lauksaimniecības mehānizācijas specialitātēs.

Sovhoztehnikumu beigušie iegūst agronoma, agronoma — dārzkopja un tehniķa — mehānika kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā. Mācības notiek latviešu un krievu valodā, dārzkopības specialitātē — latviešu valodā.

Pirmajos kursus uzņem jauniešus un jauniešus ar astongadīgās skolas izglītību. Vidusskolu beigušos uzņem otrajosursos. Sekmīgi audzēkņi saņem stipendiju, sovhoztehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Visās specialitātēs sovhoztehnikumā uzņem bez iestājekāmēniem. Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 10. jūlijam.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

5 fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas, norīkojums (audzēkņiem, kurus komandē saimniecība).

Satiksmē ar autobusu: Daugavpils — Aglona, Daugavpils — Skeltova, Daugavpils — Dagda (caur Višķiem).

Adrese: Daugavpils rajons, 228437, p. n. Višķi — 1.

Telefoni: Daugavpils — 72388, 72187, 72135.

Administrācija

RIGAS 26. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(226084, Rīgā, A. Deglava ielā 41 a, tel. 575578 aicina 1987. — 1988. mācību gadā apgūt šādas specialitātes:

trikotāžas izstrādājumu, audumu un zeķu adītājas, audējas, trikotāžas izstrādājumu šuvējas.

Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem ar astonu klašu izglītību.

Tīnējas — šķeterētājas, šuvējas — motoristes. Mācību ilgums 1 gads, uzņem ar astonu klašu izglītību.

Pieņemoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

5 fotokartītes (3x4 cm) un izraksts no darba grāmatīņas, norīkojums tiem audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.

Satiksmē ar autobusu Rēzekne — Ismeri — Glužņova — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Roziņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefons: Lūznava — 314, 481, 490.

Administrācija

OGRES MEZA TEHNIKUMS

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam dienas nodalā ar astongadīgās skolas izglītību.

Mežsaimniecības specialitātē. Mācību ilgums 3 gadi un 6 mēneši, beigušie iegūst kvalifikāciju mežsaimniecības tehniķis ar tiesībām strādāt iecirkņu meistaru, iecirkņa priekšnieka vietnieku, iecirkņa priekšnieku un citos amatos mežrūpniecības saimniecībās, par tehniķiem meža ierīcībā, kā arī par mežkopjiem kolhozos un padomju saimniecībās.

Vidusskolu beigušos uzņem II kursā.

Meža izstrādāšanas tehnoloģijas specialitātē.

Uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Mācību ilgums 3 gadi un 6 mēneši, beigušie iegūst kvalifikāciju meža izstrādāšanas tehnoloģis ar tiesībām strādāt par krautuvju un koksnes apstrādes ceļu priekšniekiem, priekšnieku vietniekiem, meistariem, tehniskajiem vadītājiem mežniecībās — meža izstrādāšanas iecirkņos, meža izstrādāšanas meistariem un citos amatos mežrūpniecības saimniecībās.

Vidusskolu beigušos uzņem II kursā.

Mežsaimniecības un mežrūpniecības mašīnu un mehānismu mehāniķu specialitātē.

Uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Mācību ilgums 3 gadi un 6 mēneši, beigušie iegūst kvalifikāciju tehniķis mehāniķis ar tiesībām strādāt par tehnisko apkopju un remontu mašīnas mehāniķiem iecirkņos, ceļos un remontu mehāniskajās darbnīcās, remontu mehānisko darbnīcu mehāniķiem un vadītājiem un citos amatos atbilstoši kvalifikācijai.

Tehnikumu beigušajiem ir tiesības iestāties augstākajās mācību iestādēs. Mācību laikā tehnikuma audzēkņi iegūst treilēšanas mašīnu operatora tiesības un mo-

torzaģu motorista tiesības. Tehnikumā notiek nodarbības mednieku minimuma apgušanā ar iespējām iestāties Latvijas PSR Mednieku un makšķernieku biedrībā. Uz tehnikuma bāzes darbojas jaunatnes stenda šaušanas sekcija. Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca. Sekmīgiem dienas nodalā audzēkņiem piešķir stipendiju.

Neeklāties nodaļā uzņem tikai mežsaimniecības specialitātē un ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 2 gadi un 6 mēneši.

Iestājpārbaudījumi:

Mežsaimniecības specialitātē — uz dienas nodalā — notiks no 1. līdz 10. jūlijam (audzēkņu nenokomplektēšanas gadījumā arī no 4. līdz 9. augustam) šādos priekšmetos:

a) personām ar astongadīgās skolas izglītību: matemātika (mutvārdos) un latviešu valodā — diktāts. Konsultācijas notiks no 1. līdz 4. jūlijam;

b) personām ar vidusskolas izglītību: ķīmijā (mutvārdos) un latviešu valodā — sacerējums.

Eksāmeni notiks no 15. līdz 20. augustam.

Personas, kurām skolas atestāta ir tikai «4» un «5», uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Pieteikumi iesniedzami mežsaimniecības specialitātē līdz 1. jūlijam, tehnoloģijas un mehāniķu specialitātē — līdz 11. jūlijam. Nenokomplektēšanas gadījumā dokumentus pieņem līdz 31. jūlijam.

Iesniedzamie dokumenti:

izglītības apliecība (oriģināls), 4 fotokartītes,

izziņa par veselības stāvokli — forma Nr. 086/y,

no uzņēmumiem komandētiem — noteiktas formas norīkojums, neeklāties nodaļā — izraksts no darba grāmatīņas.

Uzņemšanas komisija strādā katru dienu no plkst. 10.00 līdz 16.00, izņemot svētdienas un pirmsdienas.

Tehnikuma adrese: Ogre — 3, Ogres meža tehnikums, 228300. Tehnikums atrodas 1,5 km no Ogres dzelzceļa stacijas. Telefoni: 24254, 32924.

RĒZEKNES LIETISKĀS MAKSLAS VIDUSSKOLA

1987. — 1988. mācību gadam uzņem astoto klašu absolventus šādās nodaļās:

mākslinieciskā noformēšana,

mākslas keramika,

mākslas aušana,

koktēlniecība.

Iestājekāmēni — zīmēšanā, gleznošanā, kompozīcijā, dzimtajā valodā un literatūrā no 1. jūnija līdz 11. jūlijam.

Kopmītnes nav. Dokumentus pieņem līdz 10. jūnijam.

Adrese: 228100, Rēzeknē, Uzvaras ielā 34 a.

Tālruni: 22676, 22541 vai 22615.

Administrācija

9. jūnijs, 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Cēli, Mašinas, Cilvēki. 10.00 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. Mācīties runāt angļu, 11.00 — Mākslas filmas «Nepabeigtās vakarīnas» 1. sērija, 12.05 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Lietuvas PSR literatūras un mākslas dienas Gorkijas apgabala (KPFSSR). Dokumentālā filma. 18.45 — Lietuvisku mūzikas koncerts. 19.05 — Ateistisks raidījums. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Koncerts. 23.00 — Zinas.

10. jūnijs, 8.50 — TV — skolai. Eksāmena uzdevumi matemātikā (vidusskolas kurss). 9.10 — «Panorāma». 10.00 — TV — skolēniem. Krievu valoda. 10.30 — Ateistisks raidījums. 11.25 — Brālīgo tautu saimē Dokumentālo filmu programma. 12.00 — Mākslas filmas «Nepabeigtās vakarīnas» 2. sērija. 13.05 un 17.40 — Zinas. 17.55 — Sahīstiem. 18.30 — PSRS čempionāts futbolā. «Torpedo» (Maskava) — «Zalgiris» (Viļņa). 20.15 — «Panorāma». 20.50 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Nākamajam gadsimtam» 1. sērija. 22.45 — Zinas.

torzaģu motorista tiesības. Tehnikumā notiek nodarbības mednieku minimuma apgušanā ar iespējām iestāties Latvijas PSR Mednieku un makšķernieku biedrībā. Uz tehnikuma bāzes darbojas jaunatnes stenda šaušanas sekcija. Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca. Sekmīgiem dienas nodalā audzēkņiem piešķir stipendiju.

Neeklāties nodaļā uzņem tikai mežsaimniecības specialitātē un ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 2 gadi un 6 mēneši.

Iestājpārbaudījumi:

Mežsaimniecības specialitātē — uz dienas nodalā — notiks no 1. līdz 10. jūlijam (audzēkņu nenokomplektēšanas gadījumā arī no 4. līdz 9. augustam) šādos priekšmetos:

a) personām ar astongadīgās skolas izglītību: matemātika (mutvārdos) un latviešu valodā — diktāts. Konsultācijas notiks no 1. līdz 4. jūlijam;

b) personām ar vidusskolas izglītību: ķīmijā (mutvārdos) un latviešu valodā — sacerējums.

Eksāmeni notiks no 15. līdz 20. augustam.

Personas, kurām skolas atestāta ir tikai «4» un «5», uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Pieteikumi iesniedzami mežsaimniecības specialitātē līdz 1. jūlijam, tehnoloģijas un mehāniķu specialitātē — līdz 11. jūlijam. Nenokomplektēšanas gadījumā dokumentus pieņem līdz 31. jūlijam.

Iesniedzamie dokumenti:

izglītības apliecība (oriģināls), 4 fotokartītes,

izziņa par veselības stāvokli — forma Nr. 086/y,

no uzņēmumiem komandētiem — noteiktas formas norīkojums, neeklāties nodaļā — izraksts no darba grāmatīņas.

Uzņemšanas komisija strādā katru dienu no plkst. 10.00 līdz 16.00, izņemot svētdienas un pirmsdienas.

Tehnikuma adrese: Ogre — 3, Ogres meža tehnikums, 228300. Tehnikums atrodas 1,5 km no Ogres dzelzceļa stacijas. Telefoni: 24254, 32924.

LETI PĀRDOD mājas pirmo stāvu Jēkabpilī. Uzziņas pa telefonu: Līvāni, 44013 (pēc plkst. 18.00).

SABIEDRISKĀS EDINĀŠANAS UZŅĒMUMU APVIENĪBA

nelerobežotā daudzumā iepērk no iedzīvotājiem:

cūkgaļu — cena 3,20 rubļi par kg,

liellopu gaļu — cena 2,00 rubļi par kg,

teļa gaļu — cena 2,50 rubļi par kg,

aitas gaļu — cena 2,50 rubļi par kg,

zaļos sīpolus — cena 1,20 rubļi par kg,

dilles — cena 1,30 rubļi par kg,

salātus, skābenes — cena 1,00 rubļi par kg,

pētersīļus, selerijas — cena 1,20 rubļi par kg,

sāļtus un marinētus gurķus — cena 1,50 rubļi par kg.

Grieztiņi: Preiļos, noliktavā Nr. 1, telefons 22448; noliktavā Nr. 2, telefons 23089; Līvānos — noliktavā Nr. 3, telefons 44437.

Brīvdienās — Preiļu un Līvānu pilsētu ēdnīcās.

Skatiet klusi, dzimtie meži, Kapu vijā mētras zied.

Raugieties, cik lēnā gaitā Baltais arājs mājup iet.

(L. Pēlmanis)

Izsakām līdzjūtību Pēterim Vosorovam sakarā ar TEVA nāvi.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības kolektīvs

Baltie bērzi, šalciet klusi, Sveicot tālos apvārnus.

Tēva sirds ir apklususi. Caklās rokas mierā dus.

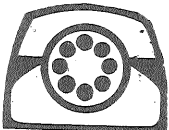
(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Staņislavam Vorslovam sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu SCO kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu vai.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета-Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 899 eks. (latv. val. 9 937 eks., krievu val. 3 962 eks.).